

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Borsai Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Borsai Nelly ügyvéd által képviselt **Budapest Józsefvárosi Önkormányzat** (1082 Budapest, Baross u. 63-67.) felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság** (1024 Budapest, Margit krt. 85.) alperes ellen közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2007. március 26. napján kelt 19.K.33.822/2006/7. számú ítélete ellen a felperes 8. sorszám alatt bejelentett és 10. sorszám alatt indokolt fellebbezésére meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 40.000 (negyvenezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye

I n d o k o l á s

A felperes, mint ajánlatkérő a 2006. március 20-án feladott hirdetménnyel a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) VI. fejezete szerinti nyílt eljárást indított a Budapest VIII. kerület épület lakott állapotban történő felújítására. Az ajánlati felhívásban az ajánlattételi határidőt 2006.

május 12-én 13 órában jelölte meg, mely időpontot utóbb 2006. május 26-ára módosította. Az erről szóló értesítést 2006. május 10-én 16,13 órakor küldte meg telefaxon a Közbeszerzési Értesítő Szerkesztőségének, és tájékoztatta az ajánlati dokumentációt megvásároló két társaságot az ajánlattételi határidő módosításáról. A Szerkesztőbizottság 2006. május 12-én visszaküldte az ajánlati felhívás módosítására irányuló kérelmet azzal, hogy a közzétételre a Kbt. 249. § (3) bekezdése és a 76. § (1) bekezdése értelmében nincs lehetőség. Ezután a felperes az eredeti ajánlattételi határidőben a bontást megtartotta, megállapította, hogy ajánlat nem érkezett, ezért az eljárást eredménytelennek nyilvánította. A ... (a továbbiakban: kérelmező) a módosított ajánlattételi határidőben ajánlatát leadta, amelyet 2006. május 30-án visszakapott.

A kérelmező jogorvoslati kérelmet terjesztett elő az eljárást lezáró döntés megsemmisítése, bírság kiszabása, igazgatási szolgáltatási díjban való marasztalás érdekében azzal az indokkal, hogy a felperes megsértette a Kbt. 1. § (1) bekezdésének, a verseny tisztaságára vonatkozó rendelkezését.

Az alperes D.404/10/2006. számú határozatával a jogorvoslati kérelemnek helyt adott és megállapította, hogy a felperes megsértette a Kbt. 1. § (1) bekezdését, ezért 2 millió forint pénzbírság megfizetésére kötelezte. Indokai szerint azzal, hogy a felperes tényként közölte a kérelmezővel az ajánlattételi határidő módosítását, majd ennek meghíúsulásáról már nem értesítette, tévedésben tartotta a kérelmezőt az ajánlat benyújtásának lehetőségéről. Magatartása a verseny tisztaságának alapvető sérelmét okozta. A súlyos jogsértés miatt bírság kiszabását indokoltnak tartotta, annak mértékénél a jogsértés súlya mellett figyelembe vette a közbeszerzés tárgyát és értékét, valamint azt, hogy 2006. évben a felperes terhére már jogerősen, bírság kiszabása nélkül jogsértést állapított meg. A felperes javára értékelte, hogy ajánlati felhívását újból közzétette.

Az alperesi határozat bírságra vonatkozó része ellen, annak megváltoztatása, elsődlegesen a bírság mellőzése, másodlagosan jelentős mértékű csökkentése iránt a felperes terjesztett elő keresetet. Kereseti indokai között kifejtette, hogy az alperes határozata nem felelt meg a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp. 339/B. § előírásainak, mert nem tartalmaz arról a kötelezően mérlegelendő szempontról, hogy a jogsértés nyilvánvalóan szándékos volt-e döntést, az alperes nem értékelte a felperes eljárást segítő együttműködő magatartását, helytelenül nevesítette mérlegelési szempontként az ajánlati felhívás újbóli közzétételét. A felperes sérelmezte a korábban elkövetett jogsértésnek súlyosító körülménykénti értékelését, és azt, hogy az alperes a közbeszerzés tárgyához és értékéhez a törvényi szemponton kívül további magyarázatot nem fűzött. Kiemelte, hogy a bírság jogsértő módon való kiszabása sérti a felperes jogos érdekét.

Az elsőfokú bíróság az alperes határozatát a kereseti kérelem és ellenkérelem keretei között vizsgálta felül és elutasította a felperes keresetét. Az alperes javára perköltség megfizetésére kötelezte, megállapította, hogy a feljegyzett kereseti illetéket az állam viseli. Kifejtette, hogy az alperes mérlegelési jogkörében eljárva

döntött mind a bírság alkalmazásáról, mind annak mértékéről. Az irányadó szempontokat, a bírság legmagasabb mértékét a Kbt. meghatározza, az alperes e törvényi kereten belül a konkrét ügy sajátosságaira figyelemmel, az eset összes körülményei alapján hozta meg döntését. Indokolási kötelezettségének mind a bírság alkalmazása, mind annak mértéke tekintetében eleget tett, a mérlegelés szempontjait a határozat tartalmazta, abból a mérlegelés okszerűsége megállapítható volt, a jogsértés súlyával arányban állt. A felperes nem jelölt meg olyan új tényt, vagy körülményt, amely a mérlegelés jogszerűtlenségének megállapítását vonta volna maga után.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes fellebbezett elsődlegesen az ítélet megváltoztatása, a bírság törlése, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása iránt. Fellebbezési érveit a jogsértéssel kapcsolatban fejtette ki, mert állítása szerint keresetében a jogsértés megállapításának tényét is vitatta, a tárgyalási jegyzőkönyvben és további beadványaiban is a jogsértés meg nem történtének tényét hangsúlyozta. A bírsággal kapcsolatos döntést azért kifogásolta, mert az elsőfokú bíróság nem vizsgálta az alperes határozata megfelelt-e a Pp. 339/B. §-ban foglalt feltételeknek, az alperes eleget tett-e a tényállás feltárására vonatkozó kötelezettségének.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság érdemben helyes és megalapozott, indokolásában ellentmondástól mentes ítéletének helybenhagyását és a felperes perköltségben marasztalását kérte. Határozatban foglalt érvei változatlan fenntartásával azt emelte ki, hogy a felperes keresetlevelében a határozatot kizárólag a bírság tekintetében kérte megváltoztatni és ezt a kérelmét a tárgyaláson is megismételte. Nyilatkozatára tekintettel, kereseti kérelem hiányában az elsőfokú bíróság nem vizsgálhatta felül a jogsértést megállapító rendelkezést.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla elsődlegesen azt vizsgálta, hogy az elsőfokú bíróság helyesen járt-e el, amikor a felperes kereseti kérelmét úgy értelmezte, hogy abban a felperes kizárólag a bírság kiszabását sérelmezte, erre nézve kérte a határozat felülvizsgálatát.

A felperesnek a Kbt. 347. § (1) bekezdése szerinti határidőben előterjesztett keresetlevele két kérelmet tartalmazott, a határozatot a jogkövetkezmények alkalmazása tekintetében, a bírság kiszabására vonatkozó részében kérte megváltoztatni elsődlegesen, másodlagosan a bírság jelentős mértékű csökkentését kérte. Keresetlevelében a határozat bírsággal kapcsolatos megállapításaira reflektált, a Kbt. bírság alkalmazására vonatkozó rendelkezéseinek ismertetése mellett a határozatban megjelenő mérlegelési szempontokat vette számba és vetette össze a Pp. 339/B. § szerinti követelmények teljesítésével. Keresetlevele összegzéseként megismételte azt az előadását, hogy a „határozatban foglaltak sértik a felperes jogos érdekét, mivel az alperes a felperest jogsértő módon bírsággal sújtotta.”

Ezt a kereseti kérelmet ismételte meg 4. sorszámú beadványában, a 7. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvben pedig kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy „nem vitatom az alperesi határozat jogsértést megállapító rendelkezésének jogszerűségét”, de fenntartotta azt az álláspontját, hogy nem követett el jogsértést. Ez a nyilatkozat a rendelkezésre álló adatok tükrében másként nem volt értelmezhető, mint úgy, hogy bár meggyőződése szerint nem valósított meg jogsértést, az alperes e tekintetben elfoglalt álláspontjának jogszerűségét elfogadta, csak a bírság kiszabását kérte felülvizsgálni. A fentiek alapján megállapítható volt ezért, hogy az elsőfokú bíróság helyesen értelmezte a kereseti kérelmet, nem követett el eljárási szabálysértést, amikor az alperes határozatának csak a bírság kiszabására vonatkozó részét vizsgálta felül, döntése teljeskörű volt.

A Fővárosi Ítéltábla a továbbiakban azt vizsgálta, hogy az elsőfokú ítélet érdemét tekintve megalapozott-e. A felperes a kereseti kérelmében felsorolt, a bírságról mérlegelési jogkörben hozott határozat jogszerűségét kifogásoló érveit ismételte meg, fellebbezésében alapvetően az alperes határozatának a jogsértést megállapító részével foglalkozott, amelyet a másodfokú bíróság nem vehetett figyelembe.

Az elsőfokú bíróság helyesen döntött a kereset elutasításáról. Részletesen elemezte a Pp. 339/B §-ban foglalt, a mérlegelési jogkörben hozott határozattal szemben támasztott törvényi követelményeket, minden - a Kbt. 341. § (3) bekezdésében írt - a bírság alkalmazására és a mérték megállapítására vonatkozó jogszabályi elem alkalmazásának a helyességét megvizsgálta, körületekintően, a felperes valamennyi kifogására kitérve indokolta meg az alperesi döntés megalapozottságát. Kifejtett indokait a Fővárosi Ítéltábla maradéktalanul osztja, annak kiemelésével, hogy a Kbt. kógens szabályainak be nem tartása jogsértést valósít meg függetlenül a jogsértést elkövető szándékosságától, vagy gondatlanságától. A jogsértés megállapítása önmagában lehetővé teszi a bírság alkalmazásának megfontolását. A nyilvánvaló szándékosság bírság kiszabását befolyásoló tényezővé abban az esetben válik, ha a jogsértés mellett annak tényét az alperes kifejezetten megállapítja. A felperes esetében nyilvánvaló szándékosság nem merült fel, így a bírság alkalmazásakor arra a felperes terhére nem kellett figyelemmel lenni, javára pedig nem volt értékelhető.

A Fővárosi Ítéltábla ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező felperest a Pp. 78. § (1); (2) és 79. § (1) bekezdése értelmében kötelezte az alperes másodfokú perköltségének megfizetésére. Az illetékre vonatkozó rendelkezés a felperes személyes illetékmentessége folytán a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-án alapul.

Budapest, 2008. június 11. napján

. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke,

Dr. Páldy Zsuzsanna s.k. előadó bíró,

Dr. Szőke Mária s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő